

animadvertisit. Luculentius hoc demonstrabitur, si tempori inservitus, quo secularis de Reformatione Lutheri memoria altera vice per summi Numinis favorem ac gratiam omnibus piis ob oculos versatur, ex veris rerum fundamentis & subsidiis *potiora Novatorum praejudicia circa LVTHERI Reformationem*, sine odio, criminandi libidine, & contradicendi pruritu, differendo exutiam, legitimisque rationibus rejiciam. Secundet DEVIS T.O.M. hoc institutum, & in suum honorem & gloriam, Ecclesiae autem nostrae praesidium, adversariorum denique convictionem ac conversionem cedere ac evenire jubeat!

PRAEIVDICIVM I

Lutheri Reformationem in doctrina minus fuisse necessariam.

§. VI. Coepta per LVTHERVUM Ecclesiae Reformatione, plerique quidem Principes, & prudentiores Politici ad recuperandam libertatem, quae Principibus secularibus imminulta per Episcopos, Episcopis per Legatos Pontificis Romani & ejus curiam deprehendebatur, valde inclinabant, pauci vero rem rectius inspiciebant, ut errores & abusus in doctrina non tolerandos imprimis damnandos & rejiciendos esse existimarent. Hinc LVTHERI mentem omnino laudamus, qui cum ad Ecclesiam emendandam et reparandam divinitus excitaretur, ante omnia doctrinae puritatem restituendam esse docebat. Impudentissime igitur Reformationis necessitatem in doctrina impugnat **GODFREDVS ARNOLDVS** in der Historie und Beschreibung der mystischen Theologie c.XII. §.2. p. 288. ubi ad Theologiae mysticae circa Reformationis tempora indolem pervenit: *Die streitigen Partheyen waren im Grunde der mystischen Theologie eines, und hätten, woferne man dem Frieden nachgejaget, im wesentlichen Grunde*